

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vniversalis Historiæ Ecclesiasticæ Medvlla

Pareus, Daniel

Francofurti, 1633

Imperatores Occidentis à Carolo Magno, vsque ad Henricum IV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64973)

IMPERATORES OCCIDENTIS
à Carolo Magno, vsque ad Hen-
ricum IV.

Quinta ætas Ecclesiæ, à Carolo Magno ad Carolum V. Impp. miseram habuit Ecclesiæ faciem: accendentibus Pontificibus bella fere perpetua, commissisque Principibus iam inter se, iam cum Saracenis; vt tyrannidem suam melius exercere, & illis pessundatis Dominium obtinere possent: Omnia deniq; Romæ venalia, omnia Pontificum libidini subiecta fuere.

Carolus Magnus, primus Germanorum Imperator, Pipini Regis Francorum filius, memorabile imprimis cum Saxonibus bellum suscepit, anno Christi 772. non tam regni dilatandi cupiditate, quam Christianæ religionis propagandæ studio. Saxones vero, religionis auitæ acerrimi cultores ac propugnatores, duce Witikindo, præliis multis cum eo decertarunt, sed victi sæpius à fide data iterum defecerunt, donec non tam fortuna aduersa fracti, quam lenitate & mansuetudine Caroli permoti, sese dederunt, baptismum susceperunt, & in fide data perseuerarunt. Idem Carolus ab Hadriano Pontifice Romam vocatus, subsidio illi venit, Longobardorum Regem Desiderium cepit, regnumque eius Francis adiecit. Italiam tertio ingressus, anno Christi 800. Romæ in templo à Pontifice coronatus, Imperator & Augustus à cun-

à cuncto populo appellatus est. Religionem inprimis propagare studuit. Iccirco Collegia, Episcopatus, Scholas, & Academias instituit. Osnabrugense quidem Collegium Anno Christi 780. in quo nominatim edixit, vt authores Latini & Græci explicarentur. Aquisgranit templum pulcherrimum extruxit, idque collatis quamplurimis donis ornauit. Parisiensem Academiam aperuit Anno Christi 791. cui viros ac professores doctissimos præfecit: Rabanum, Alcuinum, Claudium, Clementem, Scotum. Dicitur etiam Papiensis, & Bononiensis Gymnasii author esse. Hæreses Felicis, Concilio Francofurti ad Mœnum indicto, damnauit; in quo etiam adoratio imaginum reprobata est: vt Rhegino scribit. Adiunxit quoque & conciliauit sibi Reges ac Principes infideles, vt subditis Christianis benigniores essent. Tenuit linguas complures, Latinam & Græcam à Paulo Pisano didicit: dialecticam vero, & Ecclesiæ doctrinam ex Alcoini disciplina cognouit. Scholas ipse visitauit, docendi ac discendi operas inspexit, officium facientes laudauit, ignauos vero & inertes obiurgauit grauitè. Mortuus est Anno Christi 814. ætatis 72. Imperii 13.

Ludouicus Pius, Caroli Magni filius, Anno Christi 816. à Pontifice Romano Stephano V. coronatus Rhemis in Gallia, Augustusque appellatus est: Pius cognomento dictus, propter eximium pietatis veræque religionis studium. Eius opem Daniæ Rex Haroldus im-

plorauit, & baptismum Moguntiaë suscepit.

Lotharius, Ludouici Pii filius, Imperator Germanorum factus est, Anno Christi 840. Imperauit annos 15. In illo curriculo Ecclesia Dei, quæ crucem Christi baiulat, multas vidit, & experta est miseras. Mortuus est Lotharius in monasterio Brumiensi, quo se abdiderat.

Ludouicus II. Lotharii filius, Imperium suscepit Anno Christi 855. quod administrauit annis 21. Erat is quidem Imperator satis bonus; non tamen potuit Ecclesiam Dei ab hostibus externis vbique conseruare tutam & securam: Britonibus, Normannis, Sclauis, & Saracenis, diuersis in locis grassantibus.

Carolus Caluus, Ludouici Pii filius, rex Galliaë, Imperator Germanorum factus est, Anno Christi 875. Creditur veneno necatus per Sedechiam Iudæum Medicum suum.

Ludouicus III. cognominatus Balbus, Caroli Calui filius, Francorum Rex, Imperator electus, Anno Christi 877. coronatus est à Pontifice, Iohanne VIII. præter multorum Principum voluntatem, quorum mentes magis in Carolum inclinabant. Celebratur simplicitatis & pietatis nomine.

Carolus III. cognomento Crassus, Ludouici II. filius, Imperator designatus est, Anno Christi 879. Cum Normannis, Treuerim & Metim populantibus, pacem fecit, ea conditione, vt

ne, vt Christianam fidem susciperent. Cum vero præesse Imperio non satis posse videretur, depositus est à Proceribus, & ad egestatem tantam redactus, vt vix haberet, quo famem expleret.

Successorem reliquit Arnulphum, fratris filium, qui Normannos ad fidem Christi amplectendam compulit: centum millia de eorum exercitu concidit, vix vno atque altero ex suis amisso. Extinctus est morbo pediculari, Anno Christi 899. Imperii 12.

Ludouicus IV. Arnulphi filius, iuuenis admodum ab optimatibus Franciæ in oppido Forcheim Imperator creatus est. In hoc defecit stirps Caroli Magni, cum iam annos 112. imperasset.

Cunradus I. cognomento Saliquus, ex stirpe Caroli Magni Augustus designatus est, Anno Christi 911. auctore Othone, Saxoniarum Duce, qui delatum ad se Imperium recusauit.

Henricus I Saxonum Dux, Auiceps dictus, Imperator electus est, Anno Christi 919. Multos ex Barbaris ad fidem Christianam conuertit; spolia hostium ad pios Ecclesiarum & Scholarum vsus destinauit: vnde Pater patriæ dictus; tandem mortuus ac sepultus Quedlinburgi.

Otho I. cognomento Magnus, Henrici Aucupis filius, Imperator creatus est, Anno Christi 936. Hic Ecclesias & Episcopatus complures condidit; & in his Brandeburgensem, Ha-

uel

uelburgensem, Misnensem, Cizensem, Magdeburgensem, eique primatum in omnes Ecclesias per Germaniam tribuit, vrbe Magdeburga multis priuilegiis dotata; vbi & sepultus est, Anno Christi 973. postquam annis 36. gessit Imperium.

Otho II. Othonis I. filius, à Iohanne XIII. Pontifice inunctus & coronatus est. Mortuus Romæ Anno Imperii 10.

Otho III. Romæ consensu Procerum magno Imperator electus est, & Aquisgrani coronatus, Anno Christi 984. Hic Brunonem patrum suum, dictum postea Gregorium V. Pontificem creauit: aduersarios eius, Iohannem Pontificem, & Crescentium Consulem compressit, supplicioque affecit: ac vt in creando Imperatore, solitas controuersias radicitus tolleret, constituit graui consilio per Germaniam Septemuiratus dignitatem.

Henricus II. Bauariæ Dux, cognomento Sanctus, & Claudus, communibus Electoratus auspiciis Romanorum Imperator electus est, Anno Christi 1003. Hic Pannonias Christiana religione imbuit: ex eo Hungarorum Apostolus dictus. Episcopatus multos per Germaniam instituit, imprimis Bambergensem, eique Principes Germaniæ, & Electores Imperii Feudales, & quodammodo Vasallos fecit.

Sublato Henrico II. & Bambergæ sepulto, successit Electorum suffragiis Conradus II. Romam profectus, aurea corona à Iohanne XIX. & Imperii titulis ornatus est. Basilicam Spi-

Spirensē magnis sumptibus exstruxit, in qua etiam sepultus est, anno Imperii 15.

Succeſſorem reliquit Henricum III. cognomento Nigrum, à Principibus Electoribus Imperatorem designatum: qui exitiale diffidium trium Pontificum sustulit, & nouum Papam Suidgerum Bambergensem Episcopum, quem Clementem II. dixere, in sede Pontificia collocauit: vetera iura Imperatorum, in electione & confirmatione Pontificis, post Carolum Magnum, & Othonem I. recuperauit. In Germaniam regressus, 17. Imperii anno ad superos abiit, quum Leonem IX. primo, mox eo defuncto Victorem II. Pontifices suo priuilegio declarasset, vnde Victor in beneficii gratiam filium eius Henricum IV. quinque annos natum, Cæsarem eligi, & Aquisgrani coronari curauit.

PONTIFICES ROMANI A LEONE III. vsque ad Gregorium VII.

LEO III. patria Romanus, Carolum Magnum Imp. Romæ solenniter coronauit: cum tali acclamatione totius cleri ac populi Romani: *Carolo piissimo Augusto, à Deo coronato, magno, pacifico, Imperatori Romanorum, vita & victoria.* Pontificum decreta omnium Doctorum scriptis præponenda esse statuit. Migrauit ex hac vita Anno Domini 816.

Strepha-